

[A. C. Normann.]

helhed. Jeg for min del er i det hele taget betænkelig ved, at ministerierne i stadig højere grad søger lovdækning for deres ønske om den slags indberetninger fra snart sagt alle erhvervsgrupper, i hvert fald hvor denne forøgelse af erhvervenes administrative ulemper, som i forvejen er store nok, kun bliver begrundet med hensynet til statistikken.

Endvidere drejer vore betænkeligheder sig om §§ 23 og 24, som omhandler indretning af lokaler, boder og køretøjer, hvorfra der drives detailhandel. Bestemmelserne om lokaler og boder er rigoristiske og er forøvrigt rent sprogligt set ikke godt affattet. I den henseende indeholder lovforslaget en hel del skønhedspletter, som jeg imidlertid ikke skal gøre den nuværende højtærede fiskeriminister ansvarlig for. Han er jo redaktør i sit private liv og ville formentlig, hvis han havde sat sit præg på lovens udformning, have undgået en hel del af de ting, der kunne være at indvende. Men det er jo klart, at bestemmelser af den art, der er tale om i de to paragraffer, er nødvendige. Det skulle bare nødvendig gå så vidt, at de rammer de mindre detaljister hårdere end nødvendigt.

Hvad angår især de detaljister, som sælger fisk ved omførsel, er de helt afhængige af, hvorledes ministeren bruger sin bemyndigelse. Det har været beroligende ved lovforslagets første behandling at modtage den højtærede ministers tilsagn overfor mig om, at han ville gå lempeligt frem i den henseende. Vi er da gået med, også i det håb at der efterhånden i ministeriet vil danne sig en fornuftig praksis, som tager så vidtgående hensyn overfor den del af fiskerierhvervet, jeg her taler om, som det overhovedet er muligt.

Endelig finder jeg det ikke klogt, at man bl. a. under påberøelse af, hvad det koster, at to mand nogle få gange om året skal rejse til København, har afslået de 4 landsorganisationers anmodning om at måtte blive repræsenteret i kvalitets-, bedømmelses- og ankeudvalget, det udvalg, som er nedsat i henhold til § 41. 3 af disse organisationer, nemlig Ferskvandsfiskeriforeningen i Danmark, De forenede Ørredesportører i Danmark og Dansk Andels Ørredesport har erklæret sig villige til at nøjes med en fælles repræsentant. Det er blevet oplyst, at der af Dansk Andels Ørredesport eksporteres for ca. 10 mill. kr. årligt og for en væsentlig part i fast valuta. Det er min opfattelse, at vi begår en fejl i den henseende, så meget mere som der fra alle sider med rette har været lagt stor vægt på at få de interes-

serede erhverv til selv at arbejde med på opnåelsen af det gode resultat, som loven tilsigter. Jeg tror også, at det er den højtærede ministers opfattelse, at det er noget, som man bør lægge meget stærk vægt på under denne lovs administration. Vi kunne imidlertid ikke få tilslutning til vor holdning i dette spørgsmål og har derfor fundet det hensigtsløst at stille ændringsforslag, men har nøjedes med at føje vor mening ind i betænkningen.

Verner Larsen: Fra retsforbundets side ønsker vi som bekendt så ringe indblanding i erhvervslivet som muligt fra statens side, og vi mener, det skulle være overflødig med en lov som den foreliggende, da kvaliteten af fisk nok kan varetages og kontrolleres gennem de love og vedtægter, man allerede har. Fiskerierhvervets folk i alle dets forgreninger har selv den største interesse i, at varerne kommer frem til forbrugerne i den bedst mulige kvalitet, da det vil give den mest stabile afsætning og dermed det bedste økonomiske udbytte for erhvervet.

Når det danske fiskerierhverv er nået til så højt et stade, som tilfældet er, skyldes det fiskernes og salgsgorganisationernes egen dygtighed og initiativ. Det frie initiativ og det private ansvar skal nok fortsat klare opgaverne til både forbrugernes og erhvervenes egen fordel. Frihed og personligt ansvar med mindst mulige statsindgreb har efter vor mening altid været det bedste.

Rent personligt kan jeg anføre, at jeg nu snart i 25 år har været bosat i Esbjerg og privat har købt fisk og fiskevarer både hos fiskehandlere, der kører omkring, og i butikker uden at finde noget at klage over. Efter mine 25 års erfaringer er kvaliteten af fisk og fiskevarer i Esbjerg førsteklases, og det betyder jo, at fiskerierhvervets folk i Esbjerg forstår deres ting og kender deres ansvar, og jeg ville tro, at forholdene ude i landet er af samme art. Nu kan det siges, at vi i Esbjerg har særlig gode betingelser for at få fisk af bedste kvalitet, men med de trafikmidler, der findes i dag, er der ikke mange steder i landet, hvor det ikke er muligt at bringe fiskene frem fra landingspladserne til fiskehandlerne i løbet af ca. 1 time. Hele landet har således de bedste muligheder for at få fisk af bedste kvalitet. Af den grund skulle det også være overflødig, at staten opretter en fiskekontrol.

Desuden er der ved at fremkomme moderne, transportable butikker, anbragt på store lastbiler, og de danske brugsforeninger har også planer om at fordele fisk og fiskevarer. Det vil sige, at der bliver en stor